

Sygn. akt I CSK 513/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku P. S.A. w L.  
przy uczestnictwie T. C., Z. C. i K. F.  
o stwierdzenie nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 stycznia 2018 r.,  
na skutek skarg kasacyjnych wnioskodawcy i uczestniczki K. F.  
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.  
z dnia 21 lutego 2017 r., sygn. akt I Ca [...],

**odmawia przyjęcia do rozpoznania obu skarg kasacyjnych  
oraz ustala, że uczestnicy ponoszą koszty postępowania  
kasacyjnego każdy we własnym zakresie.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestniczka K. F. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 lutego 2017 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga uczestniczki jest oczywiście uzasadniona. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398<sup>13</sup> § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

Postanowienie to zaskarżył skargą kasacyjną także wnioskodawca P. S.A. w L., który wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej wnioskodawcy do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona. Wskazać należy, że nie zachodzi również

nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398<sup>13</sup> § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

aw

jw